

VESTI IZ SLOVENIJE

V MIRNU je pribežala v Italijo cela družina. Imeli so nivo tik ob meji. Ko se je straža nekoliko odmaknila, sta starša kar vrgla otroke preko žične ograje in sama skočila čez. Doma so pustili vse kakor je bilo: živino, pridelke in vse drugo.

SABOTAŽNIH DEJANJ je vedno več v Titovini. Sabotaža se čuti v tovarnah, na železnih in v avtomobilskem prometu.

NA MEJI UMRLA. — Jugoslovanski stražniki, ki so sedaj pribežali čez mejo, vedo povedati, da so straže na meji v maju obstrelile Marijo Legiša doma iz Jamelj na Krasu. Še živa se je zavlekla za nek grm in tam umirala poldrug dan.

SREDNJA VAS V BOHINJU vsa pogorela. Iz Bohinja pišejo, da je pogorela Srednja vas, kjer je sedež župnije in občine. Pogorelo je preko sto hiš.

IZ SOKLANA je na nepojasnjen izginil komandant OZNE.

PISMO IZ PRIMORSKE. — Oprosti, da Ti pišem na star trd papir, ki je ležal že leta in leta na omari, preležal tam vso vojko. Sedaj ga moram uporabiti za pismo. Ni drugega, pa mi je tako težko, da moram napisati par besedi od srca do srca. Ni, kar bi ne zamislil, res zadnji čas ni pismenskega papirja. Tudi za denar ga ne dobimo.

KAKO SEM TI BRANILA. — Živo se spominjam kako sem Ti branila in Te za božjo voljo prosila, da ne hodi v tujino. Ti si bila trdna, meni si se zdelo trmesta in skrivnostna. Čeprav se mi je zdelo, da se Ti trga srce ob slovesu, nisem mogla razumeti čim greš na pot v tujino. Vedela sem, da imaš dom rada. Med grmenjem topov v prvi svetovni vojni sva bili rojeni. Spomin se kako si skakala in se veselila, ko so prišli ljudje, ki so se imenovali osvoboditelji in mi smo mislili, da so res. In so govorili, da prinašajo svobodo in blagostanje in mir. Ti si skakala in se veselila.

RAZOČARANJE. — Bistro Tvoje uho pa je prvo med nami slišalo, da so bili ti glasovi le prevara. Ti si naredila kratek račun. Takoj in popolnoma si

Tri na dan

Nekdo nam je svetoval, naj ne tituliramo Jankota več z "rdečim", ampak da mu ostanemo pri šarži, ki so mu jo dali po zaslugi pisatelja Ademika v Ljubljani, namreč: krasni Janko. Lahko tudi dodamo — "pre," da bo bolj počaščen. Pa bomo, ker pri nas zelo radi postrežemo s takimi pokloni.

Bogve, če kaj grize ongavo Žosi, ker ni bila povabljena na ogled v Titovino, kakor so bili Ademik, Kuhel in prekrasni Janko. Žosi bi tudi zaslužila kakšno vožnjo po letu, čeprav jo je nekaj funtov več krog sebe.

Šele iz Proletarca smo zvedeli, da je "pisatelj" Lojze v Ameriki opelel in da njegovih "del" ne sprejme nobena bolj razširjena revija več. No, tudi Amerikanci vidijo, kar smo mi že davno. Hvala Proletarcu za pojasnilo.

EDW. BRAVERMAN

Mr. Edward Braverman je bil imenovan za načelnika odbora tujejezičnega časopisa pri delovanju v kampanji zbiranja v Community sklad.

Mr. Braverman je star 44 let in je bil zadnjih 22 let uposlen kot pomočnik v oglaševalni firmi, Stein Agency. Isto je vodil Herman Stein, po njegovi nedavni smrti jo je pa prevzel Mr. Braverman.

NOVI GROBOVI

Nick Špelič
Danes jutraj je umrl v Polyclinic bolnišnici dobro znani mlekar Nick Špelič, ki je živel na 6210 White Ave. Pogreb oskrbuje Železov pogrebni zavod na 6502 St. Clair Ave. Podrobnosti o pokojnem in njegovem pogrebu bomo objavili jutri.

Mary Dolšak
Po daljši bolezni je preminila na svojem domu na 444 E. 158 St. Mary Dolšak, rojena Zupančič, stara 36 let. Tukaj zapušta žalujočega soproga Franka, ki je zaposlen kot mlekar pri Mayflower Dairy, sina Donald, starše Franka in Marijo, oba rojena v vasi Priestava, fara Višnja gora na Dolenskem, brata Josepha in več sorodnikov. — Pokojna je bila rojena v Pueblo, Colo. Družina je prišla v Cleveland pred 20 leti. Bila je članica društva Strugglers št. 614 SNPJ, SZZ št. 41 in Oltarnega društva. — Pogreb bo v petek jutraj ob 8:45 iz pogrebne zavo- da Jos. Zele in sinovi na 458 E. 152 St. v cerkev Marije Vnebo- vzete ob 9:30 in nato na pokopališče Kalvarijo.

Jugoslavija ne more da- lje brez posojila

Belgrad, Jugoslavija. — Tukajšnji diplomatski in gospodarski opazovalci pravijo, da gospodarske težave Jugoslavije še nikakor niso rešene z zadnjimi pogodbami, ki jih je vlada sklenila z Italijo in Veliko Britanijo. Ves Titov gospodar- ski načrt, pravijo, da mora pro- past, če Jugoslavija ne dobi 25 milijonskega posojila od mednarodne banke.

Direktno iz Washingtona

poročnik
STEPHEN M. YOUNG
Congressman-at-
Large of Ohio

Dvojna naloga v enem

Istočasno ko naš narod upora- blja bilijone, da bi imeli na- šo oboroženo silo v primerni pripravljenosti in bili zmožni odbiti vsako sovjetsko agresijo, moramo tudi izgrajevati našo socialno in gospodarsko moč. Mi moramo stalno dokazovati, da so življenjske razmere v de- mokraciji bolj zdrave, da so ljudje bolj izobraženi, da ima- jo boljše zavarovano življenje in bolj urejene razmere kot pod diktaturo.

Dvomilijono upanje

Med vojno, ko je bila Sovjet- ska Zveza naš zaveznik, smo ji posodili 86 trgovskih ladij. Kongresniki in naša vlada sku- šajo na vse načine da bi dobili te ladje sedaj nazaj, ker je po- sojilna doba davno minila. Kon- gresnik Hays, demokrat iz Ohio je vprašal uradnika State De- partmenta kaj vendar vlada de- la, da bi se nam te ladje že ven- dar vrnilo. Uradnik je v zadre- gi odgovoril: "Upamo, da bo- mo dobili te ladje zopet nazaj, a smatramo, da je to upanje kar brezupno."

Telefoni na farme

Šele nekoliko polovico naših farmarjev ima telefone. Pa je treba, da dobijo vse farme to potrebno zvezo. Tudi na odda- lenih farmah nastopijo bolezi- ni, tudi tam se polomijo polje- delski stroji, tudi tam se gode nesreče in nastajajo drugi ne- nadni pojavi, za katere je tre- ba nujne pomoči, nujne zveze z bližnjim zdravnikom, s trgov- cem, z oblastjo, s pomožnimi organizacijami. Dnevno življe- nje vedno bolj zahteva, da ima vsak farmar hitro in dobro zve- zo, da bi mogel biti bolj deležen vseh dobrot, ki jih more dobiti v naši skuunosti.

Uprava za elektrifikacijo farm bo v ta namen predložila nove načrte zakonov, ki bi omo- gočili hitrejšo in cenejšo elek- trifikacijo naših farm. Vlada se ne bo sama lotila tega posla. Uprava za elektrifikacijo bo dajala posojila po 2% na 35 let, da bi si mogli farmarji sa- mi omisliti telefonsko napelja- vo.

Naši farmarji so potrpežlji- vi ljudje. Menda so to edini lju- dije v Ameriki, ki s takim razu- mevanjem potrpe tako dolgo brez telefonskih zvez, ki jih v mestih vsak smatra za samo po sebi umevno dnevno potrebo, ki mora vedno biti slehernemu na razpolago. Če bo uprava za e- lektrifikacijo farm sedaj izved- la ta svoj načrt, moremo tudi upati, da bodo naši mladi raje ostali na farmah. Tako bi pre- prečili škodljivi beg mladine s farm v mesta in v tovarne.

O lojalnosti

Ko beremo in razgovarjamo o procesih proti Albertu Hissu in Miss Judith Coplen, moramo upoštevati, da imamo na mili- jone javnih uslužbencev preko širnih Združenih Držav. Vsak je bil na preizkušnji, vsakega so preiskali in ga pretilpali gle- de njegove lojalnosti, poštene zvestobe domovini. Med temi li- ljoni je samo par dvomljivih in nezanesljivih. Če to upšteva- mo, se bomo manj razburjali. Judith Coplen pa je že taka, da bi bilo najbolje, da bi jo potem ko bo odslužila svoja leta v je- dnu poslali za vedno kam daleč

JANKOVIČ BO ZA NEKAJ DNI IGRAL V CEDAR POINT

Cedar Point, O. — Cleveland- ski "kralj polke," Frankie Jankovič, bo s svojim orke- strom od 18. do 24. julija igral v Cedar Point-u. Ta orkester bo igral vsak dan v prostorni plesni dvorani v Cedar Pointu, kjer je vsak večer zbrana lepa družba plesalcev.

Mojster Jankovič bo že gle- dal, da bo dobila slovenska me- dija v Cedar Pointu svoj de- lež. Kdor bo te dni obiskal je- zersko kopališče Cedar Point, naj stopi tudi v plesno dvora- no, da bo slišal slovenske pol- ke in valčke.

Katoliški kongres v Berlinu

Berlin, Nemčija. — Nemški katoliki so nastopili v im- pozantni manifestaciji za svojo vero in sv. Očeta. Nad 40,000 ljudi je prisostvovalo sloven- ski maši na prostem in poslušalo papežev govor, ki ga je pre- našal radio. Cela slovenost je bila na olimpijskem stadiju in vodil jo je kardinal - škof Praising. Papež je v svojem govoru rekel, da je sedanja usoda Berlina, silka kako iz- gleda družba, če v njej ne vla- dajo božji zakoni. Bodočnost je v božjih rokah. Vsi se obr- nimo k Bogu, je pozival sv. Oče.

Novi predsednik železni- čarjev W. Kennedy

William Kennedy, dosedanji tajnik bratstva vlakospreme- ga osebja je postal novi pre- sednik te velike železničarske u- nije. Mesto tajnika bo prev- zel dosedanji podpredsednik Mac Kenzie.

Za poskušnjo

Naša administracija zelo ži- vahno brani novi načrt tajnika za poljedelstvo Brannan-a za podpiranje farmarstva. Pravi- jo, da po novem načrtu ne bo- do cene poljedelskih pridelkov samo zaščitene kot doslej, ne bo farmar imel samo zavarova- no sedanje stanje, ampak bo mogel dobiti v svojo hišo tudi hladilnik, električno peč, tele- fon in druge moderne udobno- sti, ki jih imajo ljudje v me- stih. To je našemu farmarju treba omogočiti, da bo pridno delal za našo hrano. Ne smemo se več vrniti v čase kot so bili v letih 1930-32, ko je bilo svin- sko meso po dva centa funt in žito po dva centa bušelji, ko farmarji niso mogli plačevati svojih posojil in ne davkov. Taka doba napoveduje hiranje in smrt. Farmarji ne delajo, ker ne vedo zakaj. Njihovo pri- zadevanje nima cene.

Administracija pravi, da če bi bil novi zakon sprejet, bi se najprej poskušilo podpirati po novem sistemu samo nekatere pridelke. Menda bi začeli s krompirjem, jajci in volno. Far- marji imajo radi visoke cene svojih pridelkov. Na drugi strani pa se boje in ne marajo tesnih postav in pravil, ki jih prinaša novi načrt. Nekateri se boje, da bi Brannanov načrt preveč obremenil davkoplače- valce na splošno. Vodje naše administracije pa verjejo vanj in pravijo, da prinaša kon- sumentom še več koristi kot seda- nje podpiranje cen poljedelskih pridelkov, ki ga je izglasoval zadnji kongres.

Piknik za begunce vseh katoliških skupin

V soboto, dne 23. julija bo priredil sprejemni odbor Cath- olic Resettlement Council dru- žabni sestanek in piknik za vse katoliške ljudi, ki so zadnji čas dospeli iz Evrope v Cleve- land in njihove sponzorje, so- rodnike in prijatelje. Sesta- nek ima namen, da se novi A- merikanci bolje spoznajo s svo- jimi tukajšnjimi prijatelji in se vpelejo v našo pisano dru- žbo raznih narodnosti.

Na pikniku bo petje, godba, narodni šaljivi prizori. Sesta- nek organizira pod vodstvom Mnsgr. Albert Murphy-ja spre- jemni odbor za nove naseljen- ce, ki mu predseduje Mrs. Smith, Slovence pa v njem za- stopa Mr. Anton Grdina.

Tudi naši slovenski begun- ci so vabljeni, da se udeležijo s svojimi sponzorji skupno. — Prostor, kjer se bo vršilo sre- čanje, se nahaja na: 4646 E. 71 St. Ta cesta se začne na Broadwayu in E. 71 Street. Z avtomobili vozite po 71 cesti kakor se vozite kadar ste na po- tu v Barberton, po cesti št. 21, kar je nadaljevanje ceste 71. Pri zgoraj omenjeni številki 4646 zavijte na desno. Ne bo težko dopeti tja. Začetek bo ob 2. uri popoldne. Za begunce, bilo odrasle ali otroke bo vse prosto. Sponzorji bodo plača- li dolar za vstop.

Naši slovenski novi Cleve- landčani bodo zapeli. Imajo se pripravljati na program. — Petje bo vodil pevovodja in or- ganist Mr. Rigler. G. Grdina bo prinesel svojo zbirko narod- ne muzike na ploščah. Morda se prikladi še kak harmonika- r, da bo slovenska skupina in sli- ka bolj pestra in živa. Prav hvaležni bi mu bili.

Naj le pridejo vsi novi Slo- venci, njihovi sponzorji in vsi prijatelji, bo koristno in pri- jetno. Če bi kdo rad kaj poja- nila, naj se obrne na Mr. An- ton Grdina, 1053 E. 62 St., tel. HE 2088.

Scott bo odstopil

Washington. — Predsednik nacionalnega odbora republi- kanske stranke Hugh D. Scott je izjavil, da bo prihodnji me- sec odstopil. V republikanski stranki je mnogo sporov glede bodoče strankine politike in zlasti volilne kampanje in letu 1950. Odstop predsednika je verjetno v zvezi s temi spori. Scott je človek bivšega pre- sedniškega kandidata, gover- nerja Deweya.

Razne najnovejše svetovne vesti

CHICAGO, Ill. — Predsednik Truman je govoril na Sol- diers Stadionu ogromni množici poslušalcev. Govoril je o sedanjih zunanjih politikih. Dal je zelo optimistično sliko. Tr- didil je, da ima sovjetski imperij za železno zaveso veliko novih težav in zadržev. Rekel je, da demokracija zmaga in pridobiva. Diktatorji se bodo sami sebe uničili kot se doslej še vaji prejšnji diktatorji. Poplava laži sovjetske propagande, ki je nekaj časa učinkovala in presenečala, sedaj ne učinkuje več in sama daje slabo spričevalo svojim začetnikom.

ANKARA, Turčija. — USA tajnik za finance John W. Snyder je prepotoval zapadno Evropo in je sedaj v Turčiji. Konferiral je s turškimi finančniki in ekonomisti. Dalje od- potuje Mr. Snyder v Cairo, Egipet.

DETROIT. — Nenadoma je umrl USA vrhovni sodnik Frank Murphy. Bil je star 59 let. V bolnici je bil komaj en teden in vsi so smatrali, da njegova bolezen ni nevarna. Mur- phy je bil eden najvplivnejših katolikov-lajikov v USA. Bil je edini katoliški član najvišjega sodišča. Zelo je bil znan po svojih socialnih načelih in po delu za zaščito revnih. Po- prej je bil dvakrat župan mesta Detroit, governor države Mi- chigan, generalni governor Filipinov, vrhovni državni odvet- nik in vrhovni sodnik. Bil je izvrsten kot administrator in zelo odločen zastopnik delavskih interesov.

Prihodnjo nedeljo bo lep program v Kulturnem vrtu

Že je bilo poročano, da bo v nedeljo v našem Kulturnem vr- tu velika kulturna letna mani- festacija, takozvani — "ONE WORLD DAY." Več narodnost- nih skupin bo proizvajalo svo- je plese in pesmi. Mr. R. Hop- kins, nekdanji mestni manager v Clevelandu, bo govornik na tej slavnosti.

Omenjeni je bil začetnik Kul- turnega vrta in ima velike za- sluge, da so se narodnosti za- vzele za to lepo našo ustanovo. Slovenci smo letos privedeli- lji in gostitelji drugih nardo- nosti. Bilo bi lepo in potrebno, da nas bo res veliko tam.

Mrs. Lewis Phillips je pre- sednica ženskega odbora, Mrs. Frank Mervar pa predsednica gostiteljskega odbora.

Governor Frank Lausche in župan Thomas Burke bosta po- počastila prireditve s svojim o- biskom, če bo le možno.

Narodne noše vseh skupin, ki so zastopane v kulturnih vrto- vih, bodo nastopile.

Slovenski program bosta vo- dila Mr. Anton Grdina in Mrs. Frank Mervar.

Program naše skupine bo po- sveden počastitvi misijonarja - škofa Friderika Barage, čigar kip so postavili Slovenci v Kul- turni vrt v septembru l. 1935.

Sopran solo bo pela Miss Frances Adler, na harmoniko bo igrala Miss Doris Pike, na- vododshi slovenski Clevelandčani bodo peli narodne pesmi pod vodstvom pevovodje in organi- sta Ivana Rigler.

Začetek programa v nedeljo popoldne ob 2. uri.

Umor vojaškega povelj- nika v Guatemali

Guatemala, Srednja Ameri- ka. — Skupina oboroženih lju- di je do smrti ustrelila povelj- nika guatemalskih oboroženih sil in izginila. Prevladuje mne- nje, da je umor političnega značaja. Takoj po umoru so tanki in vojaški oddelki na- padli vladno palačo. Vojni avi- joni so obletali prestolico te male srednjeameriške države. Gre za poizkus državnega pre- vrata, ki ga izvaja vojska ozi- roma tisti del vojske, ki je proti mrtvemu poveljniku, polkovni- ku Francisco Javier Arana.

"Svobodna Slovenija" je list naših ljudi v Argentini. Nar- očitje ga pripravi Victor Mar- tinez, 50, Buenos Aires, Argen- tina.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Rev. Tomc odšel —

V ponedeljek zvečer se je od- peljal nazaj na Puerto Rico ljubeznivi slovenski duhovnik Rev. Alojzij Tomc. V Clevelan- du se je nahajal nekaj dni kot gost Msgr. B. J. Ponikvarja. Njegovi ožji rojaki Bločani so mu priredili zadnji teden pri- jetno odhodnico v hiši spoštova- ne družine Otoničar na 66. ce- sti. Rev. Tomcu želimo srečno pot in na zopetno svidenje.

Zanimive slike —

Na lepem Grdinovem vrtu, 17010 Lake Shore Blvd., bo ka- zal nocoj Mr. Grdina lepe in zanimive premikajoče slike. Oskrbnik Frank Matoh bo skr- bel, da bo imel vsak dober se- dež, na stolu ali pa na mehki trati. Vsak je prijazno vabljen k tej predstavi.

Pozdravi s Koroske —

Pisatelj Karl Mauser naroča iskrene pozdrave vsem Sloven- cem širom sveta. Še vedno se nahaja v taborišču Spittal na Koroskem.

Obisk iz Penna. —

Iz Forest City, Pa., sta obis- kali Cleveland Mrs. Ana Ko- min in Mrs. Mary Telban. Usta- vili sta se tukaj na potu iz Le- monta. Mrs. Telban je že od- šla domov, Mrs. Komin ostane pa še do petka pri sorodnikih John Komin, 877 E. 73. St.

Pri družini Suštar na 6631 Schaefer Ave. sta se naselila Jože in Pepca Kovač, doma iz St. Ruperta. Prisrčno pozdrav- ljata vse poznanke v Severni Ameriki, Kanadi, Argentini in drugod. Tudi mi jima kličemo: dobrodošla in vso srečo v novi domovini!

Po pismo naj pride —

Anton Mauser, doma iz fare Dobro polje, ki živi v Cleve- landu (Collnwoodu), naj se zglati pri Louis Suštarju na 6531 Schaefer Ave., kjer bo do- bil pismo iz stare domovine.

Iz Kalifornije —

Iz Kalifornije je dospela Mrs. Mary Komick s sinovoma Richardom in Rudolfom. Rich- ard bo poročen na 27. julija v cerkvi sv. Filomene. Družina je živila svoje čase na 161. cesti. Kdor bi jih rad videl, jih dobi pri materi na Calcutta Ave.

Prijazen obisk —

Včeraj nas je obiskal v spremstvu Mrs. Kadunc novo- mašnik g. Alojzij Hribšek. Ta teden ostane še tukaj, potem pa odide na službeno mesto v New- ton, N. J. Želimo mu mnogo uspeha v novi službi!

Dr. Thomas Burke —

Včeraj popoldne je v Du- luthu umrl oče lcelandskega župana, bivši zdravnik in zelo znana osebnost v našem mestu Dr. Thomas A. Burke. Pogreb- ne svečanosti bodo v cerkvi Our Lady of Peace (Naše Go- spe Kraljice Miru), na Shaker Blvd. Pokojni je bil 85 let star.

K skupni molitvi —

Članice oltarnega društva pri Mariji Vnebovzeti naj pridejo nocoj v Železov pogrebni zavod na 468 E. 152 St., molit za po- kojno sestro Mary Dolšak, v petek naj pa pridejo k njene- mu pogrebu. — Molile bomo danes ob pol osmih zvečer.

Le eno življenje imamo —
poglejmo na obe strani predno
stopimo čez cesto.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

JULY						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
						1 2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 141 Wed., July 20, 1949

Slovensko Alojzijevešče zaplenjeno

Tudi druga svetovna vojna ni zmogla Italijo. Njena "demokratska" vlada ubira fašistične stopinje pri zatiranju slovenske manjšine. Italija ni vse do danes zamajala Slovence, ki so ostali v Italiji, temeljnih naravnih pravic; 40 tisoč beneških Slovencev ni dala niti ene "ljudske" šole; v veljavi je ohranila vse fašistične zakone, ki so odražali iztrebljenje slovenskega življa. Tako daleč je že prišla, da ponovno trga goriskim Slovincem še one drobce, katere so jim priznale angleško-ameriške oblasti v času vojaške zasedbe. Tako je izključila iz slovenskih srednjih šol vse slovenske begunske dijake, ki nimajo družine v Italiji. Posebno kričev primer pa je zopetna zaplenitev Slovenskega Alojzijevešča v Gorici.

V prejšnjem stoletju si je slovensko ljudstvo s krvavimi žulji zgradilo v Gorici slovenski katoliški zavod, imenovan Slovensko Alojzijevešče, ki je vzgojil več rodov slovenskih razumnikov. Italija je v svoji raznarodovalni politiki leta 1930 kratkoma razpustila Alojzijeveški upravni odbor ter nastavila svojega državnega komisarja z izrecno nalogo, naj zavod italijanizira. Komisar je takoj odpustil vse slovenske predstojnike, med drugimi tudi svetniškega dolgoletnega vodjo pok. Joška Bratuža. Odpustil je tudi slovenske redovnice, ki so vodile gospodinjstvo, ter začel polagoma omejevali število slovenskih dijakov s tem, da je sprejemal v zavod italijanske študente, katerim je država oskrbovala vzdrževalnino. Vključil je slaba uprava državnih komisarijev spravila zavod v take dolge, da je zadnji komisar ponudil zavod državi na prodaj. Država se je tedaj poslužila zakona o razlastitvi v javni blagor ter tako dobila v last krasno stavbo, katero je nato spremenila v vojašnico.

Po končani drugi svetovni vojni so angleško-ameriške zasedbene oblasti vrnille stavbo Slovincem, ki so oskrbeli hišna popravila ter zopet otvorili katoliški zavod v Gorici. Komaj je prišlo mesto spet pod Italijo, so Slovenci zahtevali od Italije, naj pristane na vrnitev zavoda prvotnim lastnikom. A zaman. Vojaške oblasti so ponovno zahtevale, naj se stavba izprazni. Z ukazom 30. maja 1949 so odredile vodstvu Slovenskega Alojzijevešča, da če ne zapusti zavoda do konca junija, jih s silo vržejo na cesto.

V Gorici in med slovensko manjšino je nastal pravi orkan ogorčenja, ker je nova Italija sankcionirala težko krivico, katero je fašizem zadel slovenski manjšini. Zopetna zaplenitev edinega katoliškega slovenskega zavoda v Italiji ima naravno samo en namen: onemogočiti slovenskim dijakom študiranje ter tako ohromiti vse slovensko šolstvo v Gorici.

Ameriški Slovenci ne moremo razumeti, kako da je tako krivična mačeha slovenski manjšini na Primorskem ona Italija, ki od nas sprejema toliko velikodušne pomoči in vsestranske opore. V duši in srcu je ostala sovinstična in fašistična! Tega se zavedajo celo zamorci v Tripolitani, ki na noben način nečesto spet pod Italijo. In taki Italiji naj vrnejo še Trst? Ne! Nikoli! Poskrbimo, da bo naša ameriška javnost poučena, kako da Italija še zdaleč ni demokratska država!

Tako plačujejo komunisti

Ob spodnjem robu našega obmejnega goriskega Krasa se dosti govori o posebnem tragičnem naključju, ki je zadelo družino Legiša v Jamljah.

Meseca maja je po mučni bolezni preminula hišna gospodinja Amalija Legiša po rodu iz Doberdoba. Bila je žal vnetja pristašinja in sodelavka komunistične OF. Ker pa je umrla krščansko, je imela tudi dostojen pogreb. Fronta je skušala izkoristiti v svoje namene ta pogreb, na katerega je privabila velikih svojih somišljenikov. Najbolj je padla v oči delegacija AFŽ iz Gorice, ki se je pripeljala v ličnem avtu "Lancia." Po končanem verskem obredu je tovarišica delegatinja povzela besedo ob grobu ter poveljevala preminulo ter ji zagotavljala hvaležen spomin in večno zvestobo. In "Primorski Dnevnik" je seveda tudi primerno proslavil pokojnico kot vzor zavedne žene.

Takšno so bile besede zahvale, drugačna pa dejanja. Pokojna Amalija Legiša je kot vnetja partizanska mati poslala hčerko Marijo v svobodno titovino, da se udeleži raznih obnovenih del "vse za Tita." Ko je mati obvela, so hčerki poslali pismo; ko je mati začela umirati, pa še brzojavko. Pismo so vrnilo z oznako: "odpotovala," a hčerka ni v Jamlje nikoli prispela.

V obupnem begu, ki se je nekaterim posrečil iz Nove vasi, je pribežalo troje Titovih obmejnih stražnikov, med njimi nižji oficir, ki so povedali grozno vest:

Prav v dneh, ko je umirala Amalija Legiša, so titovi obmejni stražniki do smrti obstrleli neko jamelsko dekle, ki se je vračala iz Jugoslavije in ki je hotela skrivaj preko meje. Pri sebi je imela brzojavko, da ji umira mati. Še živo so jo zavlekli od meje v goščo, kjer da je baje živela še poldrugi dan, nato da je prenehala stokanje...

Vsi osebni podatki, starost, lasje, vse priča, da je bila nesrečna žrtve — 23 letna Marija Legiša iz Jamelj. Ker ni mogla dobiti rednega dovoljenja, da bi pohitela k umirajoči materi, se je hotela prekrasti skrivaj preko meje, kjer so jo podrlje titovske krogle.

Medtem ko so domači komunisti opevali zasluge nesrečne matere, kot zaslužne sodelovalke, so tovariši s strelji v hrbet pobili njeno hčer, ko se je vračala domov, da bi materi zatisnila oči. Poldrugi dan je nesrečno dekle umiralo ne daleč od rodne hiše.

Komunisti, grenko je vaše plačilo!

Odpri srce, odpri roke...

P. Bernard Ambrožič

Prav za prav bi danes rad povedal samo o begunski družini, ki ji načeluje čevljar PETER GRKMAN. Zgodba te družine je v resnici tragična in je prav, da jo izveste vsi, ki vsaj včasih prečitajo to kolono. Ker pa ima ta kolona več prostora v Domovini kot ga zavzame zgodba Grkmanove družine, je treba poprej kaj drugega napisati.

Raznesla se je vest med begunci in tudi nekaterimi sponzorji tu v Ameriki, da so tam v Washingtonu že popravili, raztegnili in zboljšali "begunsko postavo" od lanskega leta. Po novem zakonu, pravijo in pišejo nekateri, lahko dobimo sem v Ameriko mnogo beguncev, ki po prejšnjem niso bili "eligible." In zdaj nam naročajo, naj pohačimo, podregamo, pritisnemo, da bo zamujeno hitro popravljeno.

Zal, te vesti so napačne in ne drže. Res je samo toliko, da je predlog novega in izboljšane "begunskega zakona" odobrila poslanska zbornica, ni ga pa še odobrila in sprejela — senat. Doktor "ga" pa senat ne sprejme in ne potrdi, ne more stopiti v veljavo in je toliko kot bi ga ne bilo.

Ali se bo senat lotil razpravljanja o tej novi postavi in kdaj? Zopet moram zapisati: Zal! Nič gotovega se ne da o tej reči povedati. Pravijo, da odvisi od senatorja iz Nevade, ki mu je ime McCarran. Ta mož je načelnik odbora, ki naj bi spravi novo zakonsko predlogo v razpravo v senatu. Toda prav ta mož je velik nasprotnik zahteve, da naj bi Amerika bolj na široko odprla svoja vrata emigraciji. Nisear noče slišati o tem in tako so prizadeti tudi begunci. Čudno je, da upanje mnogih tisočev visi samo na dobri volji enega Amerikanca, toda tako je in tako bo menda tudi ostalo.

Dobro organizirane skupine ameriških državljanov se spet in spet obračajo na senatorja McCarrana, toda možakar se ne omaje. Njegova zagrizenost v zadevi emigracije je tako velika, da se ne da pregovoriti, pa naj prijatelji beguncev še tako silijo vanj.

McCarran sicer ni kak rdečkar, kot bi utegnil kdo misliti. Nasprotno! Rdečkarje bi hotel po vrsti potopiti v žlici vode. Boji se celo, pravijo, da bi bolj širokogrudni begunski zakon odpri pot v Ameriko — komunistom! To je baje eden vzrokov, zakaj McCarran noče dati v senatu v razpravo in na glasovanje begunske postavbe.

Mož pri tem ne pomisli, da njegovi trdnostnosti piskajo komunisti po vsem svetu, ki želijo beguncem vse prej ko vrlitev v Ameriko!

Treba je torej potrpežljivo čakati in upati, da bodo drugi senatorji našli kako izredno pot in takorekoč za hrbtno senatorja McCarrana spravili begunsko postavbo na dnevn red v senatu.

Glede Amerikancev na splo-

šno velja, da so pametni in uvidevni ljudje. Tu pa tam se pa tudi izkažejo za tako nerodne, da človek strmi in si ne more kaj, da ne bi javno izrazil nejevolje nad ogromnimi količinami, ki jih ti ljudje streljajo. Milejšje besede početje teh Amerikancev v resnici ne zasluži.

To boste brez pomisleka potrdili tisti sponzorji naših beguncev, ki ste zadnje tedne dobili uradna vprašanja, če ste pripravljeni zastaviti kavcijo (bond) \$1000 za pet let, ako hočete, da bo vaš begunec res prišel čez lužo.

Gre namreč tu za begunce invalide. Da bo do te zahteve prišlo, od kraja nismo vedeli. Zanašali smo se na to, kar je bilo sto in stokrat rečeno: Zakon zahteva za begunca le sponzorja, ki obljubi svojemu varovancu stanovanje in zaslužek. Vedeli smo sicer, da bo moral vsak begunec iti skozi zdravniško preiskavo, preden bo potrjen za Ameriko. Posebej o invalidih, ki jim recimo manjka roka ali noga, pa so drugače zvezani delati in se samostojno preživljati, nismo nikjer našli na kake posebne določbe, zato tudi nismo o tem pisali in sponzorjem razlagali.

Pa je ameriška imigracijska oblast postavila posebno zahtevo: Kdor je toliko in toliko "procenten" invalid, mora imeti od strani svojega sponzorja še posebno garancijo, da ne bo postal kdaj Ameriki "javno breme." Kavcija za tisoč dolarjev mora biti vložena...

Ta reč sama na sebi bi se dala še kar razumeti in večina sponzorjev je voljna kavcijo položiti. Vsaj dosedanje naše izkušnje tako kažejo.

Mimogrede: Sponzorji sprašujejo, kako in kje je treba položiti to kavcijo. Odgovor: Pravno, kar se zahteva, je po javnem notariju potrjena izjava, da je sponzor pripravljen tej zahtevi ugoditi. Ko taka izjava dospe v Evropo, pošljejo begunca invalida naprej. Bond sam se pa vložijo pri najbližjem imigracijskem uradu, ali pa tudi potom lokalne banke, ki je sponzorju najbolj pri roki. Razložite na banki, za kaj gre, pa vam bodo povedali, kaj in kako napraviti.

Kakor sem zgoraj zapisal: Ta reč sama na sebi bi se dala razumeti. Popolnoma nerazumljivo pa je, zakaj beguncem invalidom ne povedo že pri zdravniški preiskavi v taborišču, kaj se bo zahtevalo od njihovih sponzorjev. Ali ne bi vsaka najbolj preprosta pamet to pričakovala??

Pa ne! Begunec invalid gre skozi preiskavo, zdravnik ne najde nobene bolezni na njem ali v njem, njegovo invalidsko stanje vzamejo na znanje — molče. Begunec invalid dobi pri konzulu vizum, ves vesel odpotuje z drugimi vred proti morju in že računa, s katero ladjo bo odrajal v obljubljeni deželo...

Kar naenkrat, tam v Grohnu pri Bremenu, v takozvanem

"zbiralnem taborišču," izve begunec invalid: Nikamor ne pojdeš, ako nimaš petičnega sponzorja, ki je voljan založiti še posebej kavcijo za — tisoč dolarjev...

Razočaranje, skrb, jok, pisanje sem in tja, popraševanje, če ni morda v vsem tem kakšna potegavščina, nejevolja, jeza, očitki...

Sam Bog naj razume te blažene Amerikance, mi jih ne moremo. Vemo samo to, da zahtevajo po tisočdolarski kavciji prihajajo in ne kaže drugega kot ugoditi jim, ali pa begunci invalidi ne morejo v Ameriko. Kam pa potem, če sponzor zahtevano kavcijo odreče? Na odgovor na to vprašanje moramo pa spet čakati, kakor še na marsikaj, česar tako silno "praktični Amerikanci" danes še sami ne vedo...

Zdaj naj pride na vrsto zgodba družine Petra Grkmana. Mož je čevljar, po pričevanju vseh, ki ga poznajo, dober čevljar. Ima sedem otrok v starosti od enega do enajst let. Zopet: Po pričevanju vseh je to zelo dobra družina, naravnost zgledna v vsakem pogledu. Morda je že pol leta od takrat, ko je ta družina po posredovanju LIGE, oziroma dr. Kreka, našla v Ameriki svojega sponzorja in veselo pričakovala poklica za emigracijo...

Čas je tekel in radi popolnoma nepričakovanih razmer je bil sponzor primoran, da se je odpovedal. Ni bilo po njegovi krivdi. Takrat je bila Grkmanova družina že na tem, da jo odpravijo na pot. Ko je za zadevo zvedel "Slovenian Desk" v New Yorku, je takoj skušal najti drugega sponzorja za Grkmanove. Posrečilo se je in Grkmanovi so odpotovali v Bremen.

"Slovenian Desk" se je pa ob iskanju drugega sponzorja pozabil spomniti, da je čevljar Grkman — invalid. Bolje rečeno, še mislil ni na to, najbrž sploh vedel ni za to okoliščino. Grkmanovi so dopotovali v Bremen, tam pa zvedeli, da mora njihov sponzor položiti kavcijo za \$1000.

Novi sponzor Grkmanove družine ni bil Slovenec. Zelo se je začudil, ko je zvedel, da je čevljar Grkman — invalid. Še bolj se je začudil nad zahtevo, da bi moral položiti tisočdolarski bond. "Tega pa nisem vedel," je dejal. "Tako se pa nisem zmenil," je dostavil. "Odpovem sponzorstvo" — je zaključil...

In tako so Grkmanovi obtičali v Grohnu, uboga invalidska družina s 7 majhnimi otroci. Sam ljubi Bog ve, kako se počutijo... In vsi, ki poznajo njihov žalostni položaj, se sprašujemo: Kaj bo z njimi... Kam jih bodo poslali... Kaj čaka to družino, ki je bila — ali je mislila, da je bila — tik pred vrati Amerike...

Jaz si ne upam prositi zanje dobre ljudi, da bi se jim kdo ponudil za sponzorja. Ne upam se apelirati ne na slovenske in ne na neslovenske Amerikance za kaj takega. Saj se brat za brata nekoliko pomisli, preden založi zahtevani bond. Ali se straja za sestro. Kako naj pričakujem, da se bo našel človek, ki danes šele prvič sliši, da živi neke družina Grkman, pa naj se kar na lepem odloči: Garantiram stanovanje, zaslužek in — bond za \$1000, naj torej Grkmanovi pridejo k meni in ostanejo pod mojo streho.

Kot zapisano, jaz si za kaj takega ne upam prositi. Upam si kvečemu to: V tlažbo in vsaj majhno olajšanje velike žalosti Grkmanovih v njihovi izredni potrebi LEPO PROSIM kakih darov v denarju za to družino. Vsaj na ta način jim pokažimo človeško in slovensko in krščansko sočutje.

Morebitni darovi naj se pošiljajo na naslov:

Mrs. Malka dr. Krek,
10316 Barrett Ave.
Cleveland 8, Ohio.

Iskrena zahvala vsem dragim prijateljem

Baberton, O. — Dne 17. maja je poteklo 25 let, odkar sva s spodaj podpisana obljubila zakonsko zvestobo.

Niso naju pozabili ob tem srebnem jubileju najini sorodniki in iskreni prijatelji. V soboto svečer, to je bilo 7. maja, so nama priredili lep "surprise party" v cerkveni dvorani na Hopocan cesti. Vsega je bilo pripravljeno polno, da so bile mize kar preobložene. Poleg tega pa še taka lepa draga darila, ki so nama jih skupno podarili.

Zato naju veže dolžnost, da se na tem mestu najiskrenejše zahvaliva vsem, prav vsem, v prvi vrsti pa Slovenskemu lovskega kluba iz Baberton, z načelom njihovega predsednika, Joseph Lekšana, kateri se je zavzel, da se je to nama priredilo in vse tako lepo izvedlo, kar je vzelo mnogo časa in truda. Hvala lepa tudi najinim sorodnikom za pomoč in najinim sinu in hčerki, da sta znala tako molčati. Hvala lepa kuharicam, ki so se hvale, da je bila večerja res okusna.

Hvala enako tudi dekletom, ki so servirale in tudi tistim, ki so se naju spomnili pismenim potom ob tej priliki inn tudi naju obdarili z lepimi darovi. Še enkrat, hvala vam tisočkrat vsem tistim, kateri ste ne en način ali drugi pripomogli k tej prireditvi.

Bog Vas živi!!

Mr. in Mrs. Andrew Blazch

Ob obletnici smrti moje ljube žene

Chicago, Ill. — Leto dni zdaj poteka, odkar si se poslovila od nas. Tudi danes me vodi spomin k Tebi, k tihim s cvetjem posajeni gomili, kjer mirno in nezdramno spi Tvoje ljubice srece.

Neskončna bolest mi objema dušo ob misli, da si mi za vedno odvzeta. Kako hrepenim po Tebi, kako Te iščejo moje oči, na Tvojem starem mestu, tam v sobici, kjer si presedla toliko dni.

Iz Tvojih oči, ki so bile tako ljubezne, je sijalo sonce sreče na vsa moja pota.

A danes te ni več! Mesto pri oknu je prazno, a prazno je tudi v moji duši, ki toži in plaka za Teboj. Ni Te več, zastoj je vse hrepenenje. Tvoje srce je obstalo, nehala je utripati za vedno. Končala in dopolnila si pot življenja. Ti počivaš, strta od življenjske hoje in boja. Končala si, odšla si!

Počivaj v miru! Zaslužila si pokoj. Lepe urice sem preživela od Tebi. A vso lepoto si mi odnesla s seboj, da se kakor Ti, ne povrne — nikoli, nikoli več.

A eno si mi pustila, spomin na vso tisto ljubezen, ki si jo imela do mene in svojih bratov. Enako smo jo imeli tudi mi do Tebe. In prav ta ljubezen ne bo nikoli umrla. S Tvojo podobo v srcu bom stopal v življenje, kolikor mi ga je še odločeno.

Vem, da si dosegla za vsa svoja dobra dela večno plačilo. Hvala Ti tisočkrat za vse.

Zbogom, Ti kličem, zbogom, a ne za vedno. Zat to besedico se skriva druga in slajša beseda, ki kliče Tebi in nam vsem: "Na svidenje!"

Saj križ nam sveti govori, da snidemo se nad zvezdami. Da vidimo spet v raju se nad zvezdami.

Martin Miller,
soprog.

Beseda iz N. Dakote

Tower City. — Po dolgem času se zopet oglašam s par vrsticami. Naj najprej povem o vremenu, kakor je to navada pri kramljanju. V maju in juniju smo imeli precej suho, pa ne povsod. Ponekod je bilo celo preveč moče. Zato bo tudi lepša letina, kjer je prišla moča o pravem času.

Naj povem, da smo šli obiskat naše nove naseljenice. Par sto milj vožnje smo morali napraviti do njih. Bili smo neizrečeno veseli, ko smo po dolgem času zopet slišali lepo slovensko besedo. Tukaj namreč ne slišimo slovenske besede. Upamo, da se na jesen zopet vidimo, ko bo nekaj več časa.

Drugeče je pri nas vse po starem. Dela je dosti, ker zdaj smo začeli z žetvijo. Zdaj bomo vedno in zelo zaposleni.

Iz starega kraja dobimo vedno dovolj pošte, toda vedno žalostna pisma prihajajo, ker doma je vsak dan slabše. Kdor le more, naj se jih usmili in jim kaj pošlje. Taki tukaj pa, kateri mislijo, da bi jim Tito ali Stalin bolj pomagala, naj gredo pa tje, pa bodo kmalu okusili na svoji koži dobroto tam preko. Ta naša Amerika je še edina dežela, ki je svobodna, zares svobodna in Bog daj, da bi taka tudi ostala. Tak pa, ki so se tukaj kruha prenaledili, naj gredo kam drugam, da bodo naredili prostor drugim, ki bi radi dali pol življenja, če bi mogli sem.

Vsem čitateljem tega lista, naj bodo kjer koli po svetu, pošiljam najiskrenejše pozdrave iz North Dakote, posebno lepo pa pozdravljam vse slovenske duhovnike, ki so dospeli v to deželo z željo, da bi se srečne počutili v tej blaženi deželi.

Družina Košir.

Prijetno je bilo v Clevelandu

Joliet, Ill. — Naznanjava vsem dragim prijateljem, da sva se zdrava povrnila nazaj v Joliet. Prav prijetna vožnja je bila nazaj iz Clevelanda po železnici.

Tem potom se želiva najlepše zahvaliti za vso postrežbo in naklonjenost ter prenočišče na 60. cesti, Frank Zakrajšek za vso postrežbo, posebno pa Jos. Chervan na Holmes Ave., za prenočišča. V Newburghu za Mr. in Mrs. Louis Lindič za fino kosilo. Naj vama Bog poplača za vse in zdrava ostanita.

Pri več družinah sva se zglasila, pa jih ni bilo doma. Takrat je bil ravno piknik župnije sv. Lovrenca in seveda, bilo je vse tam, kar leze in gre. Od našega organista Toneta sem nesel pozdrave Mrs. Rozman, pa je ni bilo doma.

Na vlaku sva se sešla z Rev. Štefan Kosovičem, ki je za župnika v La Salle, Ill. Prav vesela sva bila prijetne družine, da nisva bila sama vandrovca.

Ravno zdaj sem dobil pismo od Toneta s hriba, da tam prav pridno kopljejo pod šolo za novo dvorano. Prav tako, le pridni bodite. V soboto se bom pa zglasil pri Tonetu in vas bom tretal. Veste, to je la sallski Tone s hriba, jolietški se je zgubil, ko je A. S. prenehal. Prav pogrešamo ga.

Hvala Mr. in Mrs. Kastelec za prijazno postrežbo. Ravno tako Frank Zeleznik. Tako so nama postregli, da nisva prav nič pešala v tisti hudi vročini. Zares, prav vsem sva iz srca hvaležna za vso prijaznost, ko sva obiskala slovensko metropolo v Ameriki. Je zares velika vas. Ostanite jej zdravi in veseli do zopetnega svidenja; pa tudi ti, Micka.

Joseph Riffel in
Anton Jeriha.

V samotah pragozda

S. Scoville ml. — Pavel Holeček

Traja lo ni niti dolgo, ko se je začel Vilče pačiti in glasno kričati. Repni sok ga je žgal na jeziku, kakor da bi si bil nanj natrosil zmesi iz zdrobljene stekla in žveplene kisline. Mahal je od bolečin kakor pobesnel okoli sebe in drevel k studencu; ali vse izplakovanje z mrzlo vodo ni nič pomagalo. Celo Rok mu ni znal prav svetovati. Dejal je samo: "Potrpi, bo kmalu bolje!"

Ali trajalo je skoro dolgo uro, da sta Vilčeta nehala peči jezik in nebo. Samo črni medved more uživati repo sirovo, ne da bi mu škodovala.

"Le kar snej se moj del tega vražjega indijanskega kruha," je dejal s solzami v očeh. "Rajši se hrani za živimi sršeni in gadi!"

Še tisti večer je izprevidel, da se je v svoji sodbi prenačil. Rok je kahal repo dve uri in jo, potem spekel; vendar je še potem iz gole previdnosti jedel samo mehke zunanje dele, kajti le v teh je repa pri kuhanju izgubila strup. Nazadnje je pregovoril tudi Vilčeta, da je pokusil. Imela je prav takšen okus kot pečen kostanj in Vilče se je ni nič več branil, ampak je pridno pomagaj tovarišu uničevati pripravljeno zalogo.

Ko sta drugi dan kolovratila po gozdu, da bi si priskrbeli kaj divjačine za kuhinjo, sta iz nizkega jelovja zaslišala kodakanje.

"Tih!" je zašepetal Rok, obstal in potisnil Vilčeta za grm, "nocoj bova imela izvrstno pečenko."

S svojim nožem iz kremena je z debela poleg stojede cedre odtrgal dva dolga, ozka trakovca, ki sta se spletela v tanko vrvo. Na enem koncu vrve je napravil takozvani rabeljski voz, podolgasto, zanesljivo zanko, ki nikoli ne odreče in se brž trdo zadrge, kakor hitro jo potegneš. To zanko je privezal na tri metre dolgo palico in jo mahnil proti jelovju.

"Kaj pa misliš s temle lovitvi?" šepne Vilče, ko stopa za njim.

"Kapeljne," se nasmehne Rok in izgine v jelovju.

Ko je dospel Vilče do njega, je stal pod drevesom, na čigar spodnjih vejah je sedelo šest velikih, črno in sivo grahastih ptic; prsi so jim krasili črni oprsniki in nad očmi so imele svetlordeče, gole kožne krpice. Vilče je spoznal v njih neko vrsto gozdnih kur. Ko sta prišla dečka čisto k njim, niso odletele, ampak so začele stopicati po vejah sem ter tja ter se priklanjati in z glavo kimati, kakor da bi splesale. Rok je segel s palico k najbližji kokoši. Ko se je nahajala zanka tik pred njenim kljunom, je res vteknila neumna ptica svojo radovedno glavo vanjo. Indijanc je naglo potegnil, zanka se je zadrnila in frfo-

tajoča kokoš je padla pred Vilčeta, ki ji je zavljal vrat in zrahljal zanko. Rok je nato spravil kokoši kar po vrsti z drevesa, dokler nista imela vseh na tleh.

"To presega vse, kar sem kdaj videl," je menil Vilče, "ko sta obesila mrtve kokoši po dve in dve na palice. 'Človek bi niti ne verjel, da žive tako bedaste ptice.'"

"Zato pa tudi zaslužijo svoje ime," odvrne Rok in mu pove, da imenujejo Indijanci in lovci te vrste kokoši "nore ptice." Človek jim ne vzbuja strahu, zato pred njim ne odlete; čim pa ugledajo psa, se dvignejo z vej in odrfotajo drugam.

Vračajoč se s kokošmi proti domu, sta naletela tovariša med gosto praproto na prav lepo gobo. Imela je ko opoka rdeč klobuk in na njem zelenkaste in oranžaste kroge in lise.

"To je užitna sirovka," reče Vilče in jo utrga. "Spečeva jo lahko kar s kokošimi." Rok jo je nezaupno ovohaval. Bila je čisto takšna kot krasen kos napol pečene mesa in rdeč okus je kapljal iz nje. — "Ni dobra," meni Rok.

"Seveda je dobra, pa tale tudi!" in Vilče nabere prgišče gob s sivozelenim klobukom, takozvanih zelenkastih golobic ali svik, ki spadajo med najokusnejše gobe listnatih gozdov. Precej časa jih je zvečil s polnimi usti, preden je preprčal tovariša, da so užitne. Zdaj se je Indijanc ojunčil ter začel na svojo roko stikati po gozdu za gobami. Nesreča je hotela, da ga je Vilče pozabil svariti pred dvema strupenima gobama, ki ju je tudi že opazil v gozdu. Rok je namreč menil, da je pri teh gozdnih plodovih treba paziti samo na okus. Nekaj minut pozneje je naletel Vilče spet na tovariša, ki je pravkar žvečil poslednji kos velike, ko snež bele gobe.

"Kje si jo našel?" ga vpraša ves razburjen.

Rok ne odgovori, ampak pokazuje na gobo, ki je rasla pri njegovih nogah.

"Dobra je," pravi, "pokusi!" Vilče je utrgal gobo s tresočo se roko. Klobuk je bil širok in posut z belimi krpicami. Bet je bil pri tleh v obliki hrupke odebele ter je tičal v kožnat lupini. Meso je bilo belo in je dišalo po sirovem krompirju. Po teh znakih je spoznal Vilče posebno nevarnega strupenega kukmaka.

"Ali za gotovo veš, da je bila goba, ki si jo snedel, prav takšna?"

Rok je prikimal, a Vilče je obledel ko zid.

"Hitro, Rok," je zaklical, "kar hitro k vodi! Ta goba je strašno strupena, in če ti ostane le nekaj minut v želodcu, si izgubljen."

"Eh, dober okus, dober vonj, dobra goba," odvrne Rok.

"Ne, stoj vendar in ne bodi tako svojeglav!" kriči Vilče skoro v solzah. "Saj dobro vem, jaz sem kriv, ker ti nisem povedal; ali zdaj sem se že tako navadil, da sam vse veš, in sem pozabil. Torej le hitro!"

Tovariša sta molče tekla proti potoku, kamor je bilo približno tri kilometre.

"Prav dobro mi je," meni čez časa Rok.

"To nič ne de," je priganjal tovariša. "Še celih dvanajst ur se boš dobro počutil, a potem boš moral umreti."

Pravkar tečeta skozi majhno, z nizkimi grmiči poraslo dolinico, ko obvisi Vilčeta oči na rdečih gobah, ki so rasle iz suhih tal.

(Dalje prihodnjik).

Odmevi iz Jugoslavije

V Jugoslaviji je kakor drugod pri komunističnih satelitih. Cerkve so povsod napolnjene, čeprav jim vanje zapirajo vrata. Mladina sicer izostaja, pač pa so starejši ljudje, celo taki, ki so se doslej oddaljevali. Ker so mnoge župnije brez duhovnika, hodijo po več ur daleč k službi božji, pa se ne ustrašijo truda niti sedaj ob času težkega dela, ko so izmučeni in potrebni počitka. V zvezi s takimi dejstvi pripovedujejo v Sloveniji nastopno zgodbo:

Odičnemu cerkvenemu dostojanstveniku se je sanjalo, da je umrl in prišel v nebesa. Ko je zasedel odkazano mesto tam nekje v ozadju, tedaj je zapazil Tita, ki se je šopiril spredaj na boljšem prostoru. "No, vse kar je prav!" Duhovnik je bil užaljen. "Tam doli je razdiral našo delo, tu pa prednjači kot najboljši zaslužna oseba."

Zamejbi je nebesnemu vratarju ter se ni mogel zdržati, da bi se rahlo ne pritožil. Sveti Peter se je dobrodušno nasmehnil. "Poglejte, tukaj je plačilo odmerjeno po storjenih delih. Dokler ste vi sami pridigovali, vse dotlej so bile mnoge cerke prazne; ko pa je spregovoril Tito, pa so cerkve natlačene do zadnjega kotička."

Titovci se zaradi poročil iz Jugoslavije strahovito razburjajo ter jih označujejo kot nesrečne. Krivi so seveda vsemu "temni elementi," tisti, ki ne marajo komunizma ter se upirajo pravi, edino zveličavni "civilizaciji" napredka in omike. "Take izvrške bi bilo treba poslati tovarišu Stalinu," je grmel komunistični govornik, na nekem večernem sestanku in čaka, da mu poslušalci gromovito

zaploskajo. — "Pa zakaj Stalin?" je nekdo ugovarjal. "V Rusiji je raj na zemlji, tam bi se jim predobro godilo. Pošljite jih raje v Ameriko med kapitalistične fašiste — tja, kjer proletarijat od gladi umira, tam bi bili bolj občutno kaznovani."

Govorniku je zaprlo sapo. Nadaljeval je prav po tihem; menda se je bal, da bi se ne poslušajo pri skrivnostnih aparatih, in ujamejo kako besedo. "Ali res vse slišijo?" je bil nekdo radoveden. — "Vsaka malenkost se čuje v Ameriko," se je glasil odgovor. — "O, hvala Bogu!"

Križi in kapelice so komunističnim priganjalcem v Sloveniji zelo napoti. Ako le morejo, najdejo kak "tehnični razlog" in zahtevajo odstranitev. Tu je treba razširiti pot ali jo odcepiti od ceste, ponizati klanec in izravnati ovinek in to prav tam, kjer stoji križ ali znamenje. — Kjer pa vzroka ni mogoče zvit iz zraka, tam pa gotovi elementi se poskrbijo, da križ ponoči izgine in ga najdejo pozneje navadno v kaki grapi. Gre za organizirane tolpe, ki izživajo tak bogoskrunstva. "Neki kmet je dobil oni dan naročilo, da mora križ na razpotju sam odstraniti. 'Zakaj?' je odločno ugovarjal. 'Križ stoji na moji zemlji kot spomin na nesrečo, ki se je pred leti tamkaj dogodila.' — 'To so dokazi davne praznovanja in morajo izginiti,' se je glasil odgovor. — 'Umakni ga sam, ali pa ga bomo mi podrli.' — 'Kar pustite ga,' je dejal možakar. 'Bolje je za vas, da križ stoji kot priča naše globokovernosti, kakor pa če ga poderete v dokaz vaše su-

rovosti in divjaštva." — Podivjanec je odšel z dolgim nosom, križa pa še do danes ni nihče odstranil.

Naši komunistični priganjaci so si zadnje čase nadeli priimek "izvrševalci ljudske volje." V resnici pa delajo to, kar ljudstvo neče in spominjajo na davne grajske biriče ter z ljudmi jako surovo postopajo. Sklicujejo se na stroga navodila, ki smrdijo po srednjeveškem terorju tako, da se ljudstvo še vzdihniti več ne upa. Potem se pa še razburjajo, da je kralj Peter govoril proti sedanjemu režimu in zmerjal vladu. Kakor da bi moral vse svet poklekati pred "Nerona" ter mu prižgati kadilo. Tudi oni, katere je preginal iz domovine ter jim ugrabil vse imetje. In še tisti, katere še vedno preganja, jim podira domove, jih mrevari po ječah — vsi, ki umirajo pod jarmom komunizma. Pa vse, nedolžne žrtve bi morale vstati iz grobov in klicati: "Ave Caesar, morituri te salutant!" Kar želodci se nam obračajo, ko čujemo o takih "protestih," in ubogo ljudstvo, ki gara in strada ter mora vse oddati za slepo ceno, kakor tudi naši lepi posekani gozdovi glasno tulijo, ker izginjajo v tujino samo zato, da se samodržec vzdrži še nekaj časa na krmilu. — Zares, nesrečen narod, ki mora gojiti gada na svojem zdravem telesu!

Socializem je danes v Titovini samo še lepa beseda za suženjstvo. Na papirju je vse ljudsko, svobodno in enako, v resnici pa je ljudstvo zasužnjeno, svoboda se zvija v okovih in enakost obstoji samo še v pomankanju in beraštvu. Vsi, ki okušamo to "družabnost," uživamo neizmerno revščino; za nas ni več nobene pravice in mi smo zaščiteni toliko, kolikor je zaščiten muha, katero lahko ubiješ, ako it sede na roko. Pa nas čaka še hušje — takrat, kadar bomo popolnoma državni. Tedaj nam bodo zadržili zanko; zdi se nam, kakor da že stojimo pod večali in kličemo na vse grlo: "Zbogom, naši lepi kmečki domovi, naše prijazne cerkvice in ljubke vasice, naše ljubljene družine, prežete z ljubeznijo in spoštovanjem do rodne ognjišča!" Tako umiramo

ko "glas vpijočega v puščavi," zakaj oni, ki so z nami barantali v Teheranu, Jalti in v Potsdamu, se niso od preteklosti še ničesar naučili.

Svobodne volitve se v Titovini še ne morejo izvesti. To ve najbolje Tito sam, zato se pogaja z Londonci in vztraja pri Rankoviću. Jasno je, da diktator brez OZNE ne more biti "popularen" in da vozi tisti, ki je na krmilu. O kaki spremembi ni govora; kvečjem da se je rabelj prelevil v krvnika in sta obe besedi istega pomena. Titovcem bi v primeri "svobodnih volitev" ne bilo težko priti do večine. Nobena kontrola bi jih ne ovirala, da bi pred volitvami ne oplašili ljudstva, nato bi sledila 99 odstotna Hitlerjeva zmaga in maščevanje nad onimi, ki bi nasprotovali. Vest o takih "svobodnih" volitvah nam je navadna aprilova šala, ali pa, da nas zapad, ki nas je izročil komunizmu, hoče zopet prodati.

Naš novi dom!

Euclid, O. — Leto 1949 bo zapisano v zgodovini naše Bele Ljubljane s posebnimi črkami. Naša stara dvorana je izginila ter za vedno vzela slovo. Na njenem mestu bo zrasla nova dvorana z vsemi udobnostmi, da bo zares v ponos vsega Euclida.

Najprej je prišel na mesto s svojim štabom Mr. Mihelič, ki se je takoj lotil ogromnega dela. On ima velike zmožnosti v tej stroki, to se mora priznati. Pa je tudi dobra slovenska duša, ki vselej rad pomaga, če le more.

Ko je Mihelič izvršil svoje delo, je takoj telefonično poklical Andy Grla, da je on sedaj na vrsti za delo. Drugi dan je bil na mestu z vso ogromno masinerijo Mr. Gerl. Povedal mi je, da je bila tukaj poprej cerkev, v kateri da je bil on krščen pred 39 leti. Mr. Gerl je dal povelja in kmalu se je začela stavba rušiti na vseh koncih in krajih. Kjer je bila kakšna stena bolj trdovratna, so butali vanjo z velikansko kroglo in morala se je podati. Fr. Zagar je proti meni pripomnil, naj se pazim, da me ne zadene nega ognjišča! Tako umiramo

da če bi me, bi se razletela (krogla) na drobne kosce. Vsi so se smejali. Saj veste, kako je, kjer je vedno na stotine opazovalcev, da se marsikatero ugame in razdre.

Vse prijazno vabim, da se ustavijo tukaj in si ogledajo, kako gradimo iz stare nove dvorane. Boste imeli pri tem več užitka kot v kakšnem cirkusu.

Naj se tem potom zahvalim vsem delavcem, ki ste pomagali odstraniti iz dvorane vse potrebno. Hvala vam vsem skupaj. Z narodnim pozdravom, za direktorij:

Geo. Nagode, predsednik

Vegetarianec

Ko je Bernard Shaw že zaslovel, je nekega dne dobil od lady Churchillove povabilo k svečani večerji. Kot strasten vegetarianec je na to povabilo odgovoril kratko in grobo: "Niti v sanjah mi ne pride na misel, da bi hodil k Vam posedit in jest živalske mrtvece."

MALI OGLASI

Soba se odda

Odda se velika opremljena soba z dvema shrambama za obleko, za kakšnega trgovca ali rokodelca. Se lahko vozi z St. Clair karo ali Eddy Rd. busom. Za informacije pokličite LI 3580. — (148)

Ženska išče delo

Ženska bi rada hišno delo ali delo v restavraciji, podnevi. Pokličite UT 1-1050 ali EX 7316 in vprašajte za Barbaro. — (142)

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša 6 sob za 1 družino, 2 garaži, vse v prvovrstnem stanju. Nahaja se blizu Greenwood Ave. na 172. cesti. Za več informacij pokličite KE 6885. — (143)

Bi zamenjal hišo

Rad bi zamenjal hišo za 2 družini za hišo za eno družino. Pokličite po 5. pop. EN 2985. — (142)

VAS MUČI REVMAZEM? Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu. Vprašajte nas.

MANDEL DRUG
slovenska lekarna
15702 Waterloo Rd.

No, dekleta, kaj bi vi rekli k tej modi v klobukih? V Parizu se zdaj šmijo s takimi, kot vidite na sliki. Kadar potegne sapa je okrog klobuka zelo vetrovno, bi človek mislil.

Na otoku Rhodes cvete domača lončena obrt, kakor v Ribnici na Slovenskem. Tukaj vidite žensko z domačimi izdelki, ki so pa nekoliko drugačni kot so naši piskri in kozice.

POŠILJANJE DARIL

V VSE KRAJE JUGOSLAVIJE

MOKA

OD SEDAJ V NADALJE ODPOSILJAMO LE

GOLD MEDAL MOKO

\$12.00

ZA ENO VRECO, KI TEHTA 100 FUNTOV; prevozna cena je vključena in sicer DO NAJBЛИŽJE POSTAJE ALI PA LUKE prejematelja.

\$ 9.00

ZA ENO VRECO, KI TEHTA 100 FUNTOV; prevoz je plačan samo do pristanišča REKA.

Eni in isti osebi zamorete poslati kolikor vreč moke želite.

STANDARD PAKETI

Posiljamo šestero raznih Standard-Paketov. Glede popolne informacije o vsebini paketov in cen, pišite nam po cenike. — Poslati zamorete samo eden tovrstni paket na osebo.

RAZNO

Posiljamo BARVE, POSTELJE, BIČIKLE, PRAJNE STROJE, SIVALNE STROJE, PEČI in ENAKE PREDMETE. Ako želite kaj takega poslati, obrnite se na nas.

Streptomycin

Po običajni PRIPOROČENI POSTI PO CENI:
90c za gram

posiljamo z AVIONOM v vse kraje JUGOSLAVIJE po sledečih cenah:

10 gramov	\$12.50	40 gramov	\$ 44.—
20 gramov	\$25.—	50 gramov	\$ 53.—
30 gramov	\$34.—	100 gramov	\$100.—

PENICILIN in druga zdravila posiljamo tudi zračnim potom kot priporočene posiljave.

ČEKE IN MONEY ORDRE je treba izpolniti na naslov: DOBROVOLJNI ODBOR.

OPOMBA: Tem potom naznanjamo pošiljateljcem, da smo mi za vsa naročila le posredovalci med pošiljatelji in tukajšnjimi oblastmi, in da radi tega vsako naročilo postane last pošiljatelja. Ako nimate naših naročilnih listin, napišite naročila na Vaš lastni papir in napišite IME in NASLOV PREJEMATELJA NATANČNO IN RAZLOČNO.

DOBROVOLJNI ODBOR

245 WEST 18th STREET

NEW YORK 11, N. Y.

Telephone: WAtkins 4-9016

MAKE ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
YOUR BUY WORD

Perhaps you need vitamins. If you do, you want vitamins that are...
Patent, Easy and Convenient to take, Economical. Each One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule contains the full basic daily quantities of five vitamins, whose requirements in human nutrition have been established.
Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements until the next day. That's CONVENIENCE.
Pay for only one capsule each day. That's ECONOMY.
GUARANTEE: Your money back if, after taking a single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day for thirty days, you are not entirely satisfied. Be sure to ask for One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules.
MILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

Stara mama

(POVEST)

Kaj se bo potem zgodilo, ko bo Erik spet na delu, obdan z ljudmi, ki bodo od njega mnogo zahtevali, kajpada ne morem reči. Vendar pa kar zgotovito čutim, da tako slabo ko poprej ne bo moglo iti.

"Connie seveda samo šteje dneve, kdaj se ti vrneš. Vendar pa je zadnje čase sklenila več zelo dobrih znanj in ni prav nič nesrečna. Menda ji je samo hvala, da je komaj komaj ušla dvoženstvu, brani, da se ne pritožuje nad usodo in ni več tako neverjetno zagledana v Petroviča, ki je zdaj v Ameriki. Ozdravljena od te bolezni namreč ni in tudi nikoli ne bo. Petrovič je zanjo junak za vse življenje, tudi z madeži, kakor si nekoč dejal. To vlogo si je pač izbrala in igrala jo bo do konca. Zelo rada bi izvedela, si li mogoče najti kako sled za Frido. Včasih se mi zdi, da sva ti in jaz igrala v tej zadevi neko ne posebno čedno vlogo, a se je le izplačalo!

"Prosiš me, naj bi ti podrobno opisala, kako gre Judy. Vprašuješ me, je li srečna. Kaj naj ti rečem? Če ne bo srečna, bo pa vsaj vedno toliko poštena, da bo to povedala. Dejala bi, da je že toliko spretna, da si bo svojo srečo sama naredila, ali vsaj dosegla neko povprečno zadovoljnost — povprečje, ki včasih sloni po eni strani na višku sreče, po drugi pa leži ob breznu nesrečnosti. Po mojem mnenju je dobro za nas, da gledamo na oboje strani. Ni

na ljubezen do Čipa — in ta ljubezen je zelo resnična — ima v sebi nekaj materinskega; to pa je pri vsaki ženski ljubezni še več vredno. Kar njega zadeva — ljubi, preprosti Čip! — pa svojo obožuje in je neizrekljivo srečen. Utegne pa se zgoditi, da bo ženo v marsičem razočaral. Manjka mu in mu bo vedno manjkala samozavest — čeprav se mu blešči od čudeža njene ljubezni. Nikoli se ne počuti brez zadrege pred tujci in nikoli ne misli, da ga bodo radi imeli, čeprav žari od sreče kakor priden otrok, ki so ga po pravici pohvalili, če se prepriča, da ga le imajo radi. Če Čipa kdaj doleti slava, se bo to zgodilo brez njegove volje.

"Judy je napravila iz njunega malega stanovanja zares prijazno kraj, vendar pa družbe sprejemati seveda ne bosta mogla, razen na najbolj domač način. Nihče ne da na zunanji sijaj tako malo ko jaz, a če bi živel v drugačnih okoliščinah, bi Judy utegnila postati čudovita gostiteljica. Njena privlačnost je nekaj izrednega. Odkar se je poročila, se je nenavadno razvila, in kar vidiš, da bo postala prav izredna ženska. Samo da bi se z njo hkrati razvijal tudi Čip — Boga prosim, naj bi se.

"Tista hišica v Cornwallu, ki je igrala tako važno vlogo v njunem življenju, je bila kar pravo gnezdo za njune medene tedne, kajti mnogo sta se morala učiti drug o drugem. Pravi, da se boš za to stvar vedno čutil odgovornega, naj se izteče tako ali tako. Že mogoče. Vendar pa je bilo ljubeznivo in prijazno Čipovo lice, ki so nanj svetili žarometi skozi me-

glo, še mnogo bolj odgovorno. Judy si ni mogla kaj, da ga ne bi bila vžjubila. Pa naj je potem srečna ali ne, ljubezen ji bo samo koristila. Noel, mi polagoma le preveliko važnost na srečo; ni kaj dosti važno, kaj je naše življenje; res važno pa je, ga li živimo na lep način. To pa more storiti vsak izmed nas. Živeti ga moramo v nekakšnem posebnem slogu, na nek plemenit način. Ta sloga, to plemenitost pa utegneš

včasih naleteti celo tam, kjer si ju najmanj pričakoval —

"In mislim, da je prav zdaj pravi trenutek, da ti nekaj povem o Mr. Colebridgeu. Čeprav moraš priznati, da je v mnogih rečeh zelo omenjen, je vendarle ljubil Judy iskreno, in je to dokazal na najprijetnejši način. Gotovo se še spominjaš mojega pisma pred kratkim, ki sem ti v njem sporočala, da berem Čipove igre. Bile so tri, in dve sta privlačni — zares privlačni. Res moram reči, da o ženskah Čip ve bore malo, a žene njegove domišljije so zares kar se da ljubimivne stvarce! Očarljive! Ti dve igri, ki sta mi tako zelo všeč, sta res bolj plod domišljije, hkrati pa čudovito simpatični in človeški, zato sem živno prepričana, da bosta na odru uspeli, če se jima le da prilika. Takoj sem ju dala Mr. Colebridgeu, naj ju prebere —

ima lastna gledališča, da veš — nati napačno. Ta mala kome-din dasi trdi, da se na igre nič dija me je nemalo zabavala, ne razume, mu jaz ne verjamem, kajti toliko je že vedel, da je znal tidve prav ceniti. Odložila je pero in stopila sko-Kmalu ju bo vzel s segoj v New York, in jaz sem prepričana, da bosta prav dobro uspeli, če ju postavi na oder in na-pravi veliko reklamo. Zdi se mi, da celo pozna izralce in igralke za vodilne vloge. Ali ročala, da berem Čipove igre. Bile so tri, in dve sta privlačni — zares privlačni. Res moram reči, da o ženskah Čip ve bore malo, a žene njegove domišljije so zares kar se da ljubimivne stvarce! Očarljive! Ti dve igri, ki sta mi tako zelo všeč, sta res bolj plod domišljije, hkrati pa čudovito simpatični in človeški, zato sem živno prepričana, da bosta na odru uspeli, če se jima le da prilika. Takoj sem ju dala Mr. Colebridgeu, naj ju prebere —

"Glej, takile reči jaz pravim plemenitost. Večina razočaranih ljubimcev ne ravna tako, da bi svojim tekmeccem pomagali do premoženja. Tukaj vidiš, kaj je pravi slog. Rada imam Mr. Colebridgea. Semkaj prihaja pogosto na obisk k Stefanu in meni, in čeprav priznavam, da ga imam rada in — da — ga celo občudujem, ga ja le nimam najbolj rada takrat, ko sedi na mojem vrtu in je slep za njegove lepote in za mile sapice kar najbolj božanske jeseni in govori o delnicah sladkorja. Bolj rada ga imam potem, ko že odide, jaz pa razmišljam, kako lepo je od njega, da je prišel, in kako plemenit je.

"Čipova knjiga o verstvih je končno vendarle v rokah založnikov. Jaz je nisem prebrala. Tudi Judy ne. Čip je v tej stvari nenavadno boječ in občutljiv, in Judy pravi, da jo je komaj rešila, ker jo je dvakrat hotel uničiti. Jaz kar čutim, da je knjiga dobra. Morda bo celo zaslovela. No, bomo že še videli.

"O Gordonu ti morem povedati zelo malo. Vem, da mu je k sreči prišla neka hiša v Mayfairu, Helen pa se je odločila za neko drugo v Bloomsbury, kjer biva nekaj njenih prijateljic; saj ve, da je Bloomsbury postal moda, ker je tam nekaj ljudi, ki se Heleni zdijo želja vredni. Jaz sem prav uganila, kaj znači njen privihan nos in krepka nelepa brada. Millie in John obzirno držita z obema, kajti prepričana sta, da je Gordon kajpada popoln, a da tudi Helen ne bi mogla rav-

"Pa ji vendar vedno dopoveduješ, da so lepe!"

"Ker jo morem samo na ta način pripraviti, da zardi." Sprehajala sta se med med cvetličnimi obronki, kjer so umirajoče barve gorele s prav takim močnim sijem kakor žerjavica.

"Se nikoli nisem nobene jeseni tako ljubil kakor letošnje," je rekel Stefan.

"Tudi jaz ne. Pa veš, zakaj, Stefan? Zato, ker naju nič ne begajo misli na druge jeseni."

"Mogoče. Nič za to, da trdiš iste stvari, kot sem jih nekdaj jaz."

"Vsa mrzličnost naju je minila," je nadaljevala gospa Klara. "Vsak dan je le knjiga

ur. Ko se odpirajo in zapirajo cvetlice, je to pomemben, lep in važen dogodek. Oblika oblakov, ki bežijo preko neba, polet ptičev, sence listja na travi — vse to reči in še tisoč drugih lepih reči začena zavzemati pravo mesto v najinem življenju. Pričenja se najina sreča."

"Čudovit pokoj je v vseh teh rečeh," je dejal Stefan.

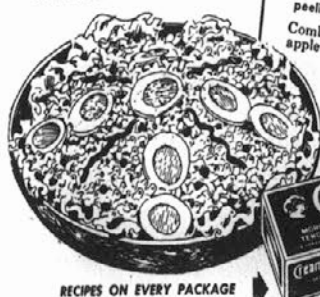
"Da. Pokoj starosti je nekaj, česar sem si želela vse svoje življenje. Pokoj starosti in pa njena dostojanstvenost." Pogle-dala ga je in se nasmehnila.

"Kajti starost, ljub moj Stefan, je skoraj prav tako dostojanstvena kakor smrt."

(Konec)

Crisp...Colorful...Delicious

A marvelous merging of fresh garden vegetables, egg slices and cool, flavorful Creamettes.

CREAMETTE GARDEN-PARTY SALAD
2 cups cooked CREAMETTES
1 cup large green peas
1/2 cup tart apple, diced, with peeling
Combine CREAMETTES, peas, apple and celery. Season to taste and moisten with salad dressing. Arrange in salad bowl and garnish with egg and pepper slices.

RECIPES ON EVERY PACKAGE

THE MORE TENDER • MORE DELICIOUS MACARONI

Recept na vsakem paketu. To so bolj mehki, bolj slastni MAKARONI!

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

8805 ST. CLAIR AVENUE
FRANK CVELBAR, lastnik.

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

PAPIRAMO IN BARVAMO SOBE

Prvo vrstno delo, zmerne cene. Pokličite, da vam damo prost proračun. Imamo parni kotel za odstranjenje papirja.

GEO. PANCHUR in SINOV

16003 Waterloo Road
KE 2146

BARVE IN STENSKI PAPIR V NAJNOVEJŠIH VZORCIH

Naznanilo in Zahvala

Z globoko žalostjo v naših srcih naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminila naša nadvse ljubljena soproga in teta

Mary Tomšič

Blagopokojnica je nagloma zatisnila svoje mile oči dne 16. maja 1949. Pogreb se je vršil dne 19. maja iz Zakrajškovega pokrebnega zavoda in po opravljenih cerkvenih pogrebnih obredih v cerkvi sv. Vida smo jo položili k večnemu počitku na pokopališče Calvary.

Pokojnica je bila stara 61 let ter je bila doma iz Gornje Bitnje pri Kranju, fara Šmartno, odkoder je prišla v Ameriko pred 43 leti. Bila je članica društva sv. Ane št. 4 SDZ, podružnice št. 10 SZZ in Woodmen Circle.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem, ki so položili krasne vence h krsti pokojnice, kar nam je bilo v tolažbo v dneh naše žalosti ter v dokaz, da ste pokojno ljubili.

Iskrena hvala vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj duše pokojnice.

Hvala lepa vsem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu, kot tudi vsem, ki so prišli pokojnico pokropiti, ko je ležala na mrtvaškem odru ter jo spremili na njeni zadnji poti na pokopališče.

Lepa hvala pogrebcem, ki so nosili krsto. Našo iskreno zahvalo naj sprejme tudi Rev. Victor Tomc za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Dalje lepa hvala pogrebnemu zavodu Frank Zakrajšek in Sinovi za vso postrežbo in pomoč v dneh žalosti kot tudi za izvrstno urejen pogreb.

Bodi vsem, ki so nam stali ob strani, nas tolažili in bili v pomoč na en ali drugi način v dneh naše bridkosti, izrečena naša iskrena zahvala.

Preljubljena in nikdar pozabljen soproga in teta! Prišla je kruta smrt in Te odvedla s seboj. Ugrabila Te je iz naše srede in zapustila nas žalostne. Zdaj počivaš v hladni grudi, duša Tvoja pa uživa večni mir in pokoj. Spomin na Te bo živel v naših srcih do konca naših dni, ko se zopet skupno snidemo tam gori nad zvezdami!

Zalujoči ostali:

JOHN, soprog

RALPH, CHARLES, JOSEPH in VICTOR WOHLGEMUTH, nečaki

MRS. ALBINA BRAIDICH, ROSE in JENNIE, nečakinje

Cleveland, Ohio, dne 20. julija 1949.

V BLAG SPOMIN
OB TRINAJSTI OBLETNICI SMRTI
BLAGOPOKOJNEGA SOPROGA
IN OČETA

Joseph Zabukovec

kateri nas je za vedno zapustil
dne 19. julija 1936.

Dasi davno že gomila skrila mil je Tvoj obraz, misel v nas še vedno živa nate, dragi, je vsak čas.

Zaluojači:

ANTONIA, soproga;
JOSEPH, sin;
ANTONIA, poročena GORŠE, hči.
Cleveland, O. 20. julija 1949.

G. WHISKERS

